

έμποδιζε τὴν ἔνωθεν ἀνεψιὰν τοῦ /¹⁰ παπᾶ νὰ μὴν ἀκουμβήσῃ καὶ κτίσῃ ἐπάνω εἰς τὸ μεσοτοίχιον· καὶ /¹¹ οὕτως ἡ ρηθεῖσα Μαρία ἐπῆρεν ἡμᾶς τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους καὶ ἐ/¹²πήγαμεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος καὶ εἴδαμεν τὸ τί ἐξήτει ἡ διαληφθεῖσα Μα/¹³ρία καὶ εἰς τὶ ἐναντιοῦτο ἡ γυνὴ τοῦ Ἀντώνη Πλασόπουλου καὶ ἐκρίθη εὗ/¹⁴λογον παρ' ἡμῶν ὅτι νὰ πληρώσῃ τὸ μεσοτοίχιον τοῦ Ἀντώνη Πλασό-/¹⁵πουλου καὶ νὰ σφαλιστῶσιν ἀμέσως τὰ δύο παράθυρα ὃποι ἔχη τὸ με/¹⁶σοτοίχιον θεωρῶντας εἰς τὸν βιρανὲ τῆς ρηθείσης Μαρίας καὶ νὰ ἔχῃ /¹⁷ δικαιώματα νὰ κτίσῃ ἐπάνω εἰς τὸ αὐτὸ μεσοτοίχιον ἡ Μαρία διὰ νὰ /¹⁸ σκεπάσῃ τὸ δτζάκι ὃποι ἔκαμεν εἰς τὸ δσπήτιόν της. Ἐπειδὴ ὅμως /¹⁹ καὶ ὁ βυρανὲς στέκει εἰσέτι ἄκτιστος ὁμιλήσαμεν τῆς γυναικὸς τοῦ /²⁰Ἀντώνη Πλασόπουλου νὰ στέργῃ νὰ κτίσῃ ἐκεῖνο τὸ δλίγον διὰ σκέπασμα /²¹ τοῦ δτζακίου καὶ νὰ μείνουν τὰ παράθυρα τοῦ μεσοτοίχιου ἄκλειστα ἔως νὰ /²² κτιστῇ ὁ βιρανὲς καὶ τότε νὰ λαμβάνῃ καὶ τὴν τιμὴν μεσοτοίχιου κατὰ /²³ τὴν στίμαν τῶν μαστόρων. Καὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς λόγους ἔμειναν ἀμφότερα /²⁴ τὰ μέρη στερκτὰ κατὰ τὴν ἀπόφασίν μας, καὶ ἔκτισεν δλίγον ἡ ρη/²⁵θεῖσα Μαρία ἐπάνω εἰς τὸ μεσοτοίχιον διὰ νὰ σκεπάσῃ τὸ δτζάκι της, /²⁶ καὶ μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων - πέντε μηνῶν ἦλθεν ὁ Ἀντώνης Πλα/²⁷σόπουλος καὶ χωρὶς νὰ ἔχωμεν εἴδησιν ἐβούλησεν ἐκεῖνο τὸ δλίγον κτί/²⁸σιμον τοῦ δτζακίου, μὴ θέλωντας νὰ εἰσακούσῃ εἰς ἐκεῖνο ὃποι ἀποφασίσα/²⁹μεν. Αὐτὰ εἶναι ὅλα τὰ ἀκόλουθα τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ ἡ Μα/³⁰ρία ἔχει δίκαιον εἰς τὸ νὰ κτίσῃ ὡς ἔκτοτε ἀποφασίσθη καὶ ἀν πληρώσῃ /³¹ ἥδη τὸ μεσοτοίχιον νὰ σφαλιστῶσι καὶ τὰ παράθυρα τοῦ Πλασόπουλου διὰ /³² φανέρωσιν ποτὲ καιροῦ ὅτι εἶναι πληρωμένον τὸ μεσοτοίχιον καὶ /³³εἰς ἔνδειξιν δίδομεν τὸ παρόν μας ἐνυπόγραφον: —

/³⁴ <1819 | Ἰουλίου | 18 : Σεπτεμβρίου : Μύκονος :—

/³⁵ Λεονάρδος Βαλέτας ἐπιστάτης Μυκόνου εἰς τὸ παρελθόν ἔτος

/³⁶ Σίμος Νάζος

/³⁷ Νικόλαος Ἀντριόπουλος

/³⁸ Νικολὸς Σολωμὸς διὰ χειρὸς ἑτέρου.

/³⁹ Ἰωάννης Γρυπάρης

/⁴⁰ Βασίλης Βρέτας

/⁴¹ Ἀνδρέας Πατρινὸς

/⁴² ἐφημέ(ριος) Μπόνφορτης.

209

Αρχεῖον Ι Ε Ε Ε, 22468

1823 Ιανουαρίου 27

Προτίμηση. Ἀκόρωση πωλήσεως

Διὰ τῆς παρούσης καγκελλαρικῆς σεντέντζας δηλοποιεῖται ὅτι /² πέρυσι ἀγό-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΩΝΗΣ

ρασεν ὁ Μιχάλης Κουκας ἀπὸ τὴν ποτὲ Μαργιώ τῆς /³ Σκεύας μίαν παραγγεριὰν εἰς τὸν Χουγουλιὸν καὶ μετὰ παρθέλευσιν ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων, μαθόντες τὴν τῆς αὐτῆς παραγγεριᾶς πώλησιν ὁ γέρων Λαρέζος γεροντο-Μάρκου καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μάρκος καὶ δύτες σύμπλιοι καὶ μὴν δύτες ἐρωτημένοι: ἐνεθρανίσθησαν ἀμέσως εἰς τὴν κοινὴν Καγκελλαρίαν καὶ ἀνάφερον τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ οἱ τίμιοι προεστῶτες ἔξετάσαν τες ἀκριβῶς καὶ βεβαιωθέντες ὅτι ἐρωτημένοι δὲν ἦσαν, ἐπῆργαν εἰς τὸ αὐτὸν μέρος τῆς παραγγεριᾶς καὶ εἶδον διφθαλμοφαί /¹¹νῶς ὅτι κοντὰ ὅποι εἶναι σύμπλιοι εἶναι καὶ ἐμπροσθεν τοῦ χωρίου των ἡ αὐτὴ παραγγεριὰ καὶ κατὰ δίκαιον λόγον ἀνήκει εἰς /¹³ αὐτοὺς καὶ ὅχι εἰς ἄλλον. "Οθεν καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθει /¹⁴αν τῆς νήσου μας, ὅταν ἔνας σύμπλιος δὲν εἶναι ἐρωτημένος νὰ ἀση /¹⁵κώνεται τὸ πρᾶγμα ἀπ' ἐκεῖνον ὅποι τὸ ἀγόρασε, μὴ ὃν σύμπλιος, καὶ /¹⁶νὰ δίδεται εἰς | τὸν σύμπλιον | . Τούτου χάριν ἀκολουθοῦντες οἱ κύριοι προεστῶτες εἰς /¹⁷ τὴν ἀνέκαθεν ταύτην συνήθειαν ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν ὅτι /¹⁸τι ὁ μὲν Μιχάλης Κουκᾶς νὰ λάβῃ τὰ τεσσαράκοντα γρόσια ὅποι /¹⁹ εἰς τὴν ποτὲ Μαργιώ Σκεύας ἔδωσε, (καθὰ ἡ ἴδια ώμολόγησεν ὅτι τὸ /²⁰σα ἔλαβε), καὶ νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἔξης καὶ διὰ παντὸς ἡ ἀγορὰ αὕτη τοῦ Μιχάλη Κουκᾶ ἀκυρος καὶ νουλάδα. Τὰ ὅποια γρόσια τεσσαράκοντα /²² ἔκτοτε ἐβάλθησαν δεπόζιτον εἰς τὴν κοινὴν Καγκελλαρίαν παρὰ /²³ τῶν ἀνωθεν συμπλίων Λαρέζου γεροντο-Μάρκου καὶ υἱοῦ του Μάρκου καὶ /²⁴ ἐδόθη ἀμέσως ἡ εἰδησις εἰς τὸν Μιχάλη Κουκᾶ καὶ αὐτὸς ἄχρι σή /²⁵μερον μὴ πειθόμενος δὲν ἤθελησε νὰ ἔλθῃ νὰ τὰ λάβῃ. Διὰ τοῦ /²⁶το καὶ αὕτης ἀποφάσισαν καὶ ἀποφασίζουν οἱ κύριοι ἀντέπαρχος /²⁷ καὶ προεστῶτες ὅτι ἡ ἀνωθεν παραγγεριὰ εἶναι καὶ λέγεται ἀγορά /²⁸ρὰ νομικὴ εἰς τὸν Λαρέζον γεροντο-Μάρκου καὶ υἱόν του Μάρκου καὶ /²⁹ αὐτὴ ἡ παραγγεριὰ ἴδιόν τους κτῆμα καὶ ἀπόκτημα καὶ πρᾶγμα ἀναφαίρετον καὶ ἀναπόσπαστον νὰ τὸ κάμουν καὶ νὰ τὸ πράξουν /³¹ώς θέλουν καὶ βούλωνται. "Οθεν καὶ εἰς διηγεκτή ἔνδειξιν τε καὶ ἀσφάλειαν τυποῦται ἡ παροῦσα δικαία ἀπόφασις μὲ τὴν /³³ σφραγίδα τῆς ἀντέπαρχίας μας καὶ μὲ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ τε Κυρίου /³⁴ ἀντέπαρχου καὶ κυρίων προεστώτων ἵνα ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἴσχυν /³⁵ ἐν παντὶ καιρῷ.

/³⁶ Ἐν Μυκόνῳ τῇ 27 : Ἰανουαρίου 1823 :—

/³⁷ τὰ παιδιὰ τῆς ποτὲ Μαργιώς Σκεύας εἶναι ἐρωτη-

〈ὅ ἀντέπαρχος Μυκόνου

/³⁸ μένα καὶ ἥτον γνωστή του ἡ πώλησις τῆς παραγγεριᾶς

Γεώργιος Σκεύας

/³⁹ Πέτρος Π : Μαυρογένης

/⁴⁰ Στάμ(ος) Γιαννά(κης)

/⁴¹ 〈ὅ κοινὸς Καντζη(ηλιέρης) /⁴² Μυκόνου Ἰγνάτιος Παρθένης

